

ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของ โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี

ชญานิษฐ์ นิลประดิษฐ์ *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ และอายุ ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 162 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) และแบบประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ของลิเคิร์ท (Likert)

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งประกอบด้วย ด้านกำหนดนโยบาย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง และผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในภาพรวมและในด้านกำหนดนโยบาย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ

ความพึงพอใจ ผู้ปกครอง ยาเสพติด

* นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บทนำ

สถานศึกษาทุกแห่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาแก่นักเรียน ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข (สุรเดช รอดจินดา, 2546) การพัฒนาเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนที่ สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ห่างไกลจากยาเสพติด สื่อลามกอนาจาร เกมส้อออนไลน์ การพนัน และการ ทะเลาะวิวาท ซึ่งเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่สังคมไม่ยอมรับ ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญตามนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินงาน โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอด ยาเสพติดและอบายมุข โดยบูรณาการแผนงานกับทุกภาคส่วนและระดมทรัพยากรจากทุกหน่วยงาน ใน การจัดทำองค์ความรู้และประสานงานเป็นกลไกขับเคลื่อนงานในสถานศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษา สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาและปัจจัยเสี่ยงรอบสถานศึกษาได้ในระดับ หนึ่งกลุ่มผู้ค้ายังมีความพยายามเข้าถึงกลุ่มเยาวชนโดยการพัฒนาสูตรยาเสพติด ประกอบด้วยส่วนผสม ให้มีรูป รส กลิ่น สี เพื่อให้เยาวชนอยากลอง จำหน่ายตามสถานบริการ สถานบันเทิงและแหล่งมั่วสุมเพิ่ม มากขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ และผู้ปกครองจึงต้องเฝ้าระวัง ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ที่จะ ดำเนินการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา ให้เป็นสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข มี ความเข้มแข็งและอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2542, หน้า 50)

การแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษากำลังทวีความรุนแรงและมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็ว ทั้งความรุนแรงของฤทธิ์ยาและจำนวนผู้ติดยาเสพติด การแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็น ปัญหาสำคัญ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ การพัฒนาบุคลากรและคุณภาพชีวิตของนักเรียน และ ประชาชนเป็นอย่างมาก รัฐบาลได้กำหนดให้ปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” และมอบหมายให้ กระทรวงศึกษาธิการสร้างภูมิคุ้มกัน และป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา กำหนดมาตรการป้องกันเด็ก และเยาวชนก่อนวัยเสี่ยงและในวัยเสี่ยง ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เรียนรู้ถึงโทษ และพิษภัยของ ยาเสพติด รู้จักปฏิเสธหลีกเลี่ยงยาเสพติด และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่น มั่ว สุมกับยาเสพติด จากสภาพปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความเจริญก้าวหน้าของ ประเทศเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจากสถิติพบว่า ผู้ติดยาเสพติดจำนวนมากจะเป็นผู้ก่อคดีอุกฉกรรจ์ นอกจากนี้ยัง ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและปัญหาความมั่นคงของชาติอีกด้วย หากปล่อยไว้จะก่อให้เกิด วิกฤติทางสังคมอย่างรุนแรงจนไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะปัญหาเสพติดมิใช่เรื่องที่จะสามารถควบคุม ให้อยู่ในวงจำกัด ได้อีกต่อไป แต่กลับจะเป็นปัญหาระดับชาติที่ลุกลามไม่จบไม่สิ้นดังนั้นจึงเห็นสมควรที่ ทุกฝ่ายควรร่วมใจให้ความสำคัญกับปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งหามาตรการในการป้องกัน และแก้ไขยาเสพติดให้ บรรลุผลอย่างจริงจัง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 3, 21-22)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาสาเหตุ ในฐานที่เป็นวิธีการและเครื่องมือในการป้องกันและแก้ไข จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาสาเหตุของโรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี โดยทำการศึกษาความพึงพอใจของการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาสาเหตุใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกำหนดนโยบาย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาหาสาเหตุ และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง เพื่อนำผลจากการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาสาเหตุ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการแก้ปัญหาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาสาเหตุของโรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ และอายุ

ขอบเขตของการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครองโรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ และอายุของผู้ปกครอง และตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาสาเหตุ ซึ่งประกอบด้วย ด้านกำหนดนโยบาย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาหาสาเหตุ และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 162 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 คน ส่วนการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามเพศของผู้ปกครอง

สมมุติฐานของการวิจัย

ผู้ปกครองที่มีเพศและอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาสาเหตุของโรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของสถานศึกษาต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับเพศและอายุ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ด้านกำหนดนโยบาย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาในด้านต่างๆ ตามกรอบที่กำหนดไว้ แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำมาคำนวณค่า IOC (index of item objective congruence) และปรับปรุงเนื้อหาให้ได้คุณภาพ เมื่อได้แบบสอบถามที่ได้คุณภาพแล้ว นำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองในโรงเรียนบางลี่วิทยา จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 116-119) ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยรวม 0.957 และนำแบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว มาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มจากการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงถึงผู้อำนวยการในโรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง แล้วนำแบบสอบถามกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาคำนวณหาค่าทางสถิติ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัสและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 116-119)

2. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป โดยหาร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (mean-- \bar{X}) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3.1 การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนบางลี้วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีเพศต่างกัน ใช้สถิติ *t*-test (independent sampling)

3.2 การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนบางลี้วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีอายุต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one way ANOVA)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนบางลี้วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 113 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีอายุ 31-45 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 46 ขึ้นไป

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนบางลี้ จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านกำหนดนโยบาย เมื่อพิจารณารายข้อของแต่ละด้าน มีดังนี้

2.1 ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาเสพติด กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบางลี้วิทยา สุพรรณบุรี มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ห้ามนักเรียนเสพสารเสพติด และนำสารเสพติดทุกชนิดเข้ามาในสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ส่งนักเรียนที่ติดยาเสพติดเข้ารับการรักษาบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งร่างกายและจิตใจ

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบางลี่วิทยา สุพรรณบุรี มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ร่วมมือกับตำรวจในการเฝ้าระวังปัญหาเสพติด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน สนับสนุนทรัพยากรที่ใช้ในการป้องกันปัญหาเสพติด

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบางลี่วิทยา สุพรรณบุรี มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและห่างไกลยาเสพติด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดแก่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2.4 ด้านกำหนดนโยบาย กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบางลี่วิทยา สุพรรณบุรี มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการกำหนดนโยบายด้านการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน 2 ข้อ ได้แก่ อบรมเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรที่ดำเนินงานป้องกันยาเสพติดและมีการจัดทำแผนพัฒนาด้านการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนบางลี่วิทยา สุพรรณบุรี จำแนกตามเพศ และอายุ สรุปผลได้ดังนี้

3.1 ผู้ปกครองนักเรียนใน โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมและด้านกำหนดนโยบาย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ผู้ปกครองนักเรียนใน โรงเรียนบางลี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมและด้านกำหนดนโยบาย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนบางลี่วิทยาสุพรรณบุรี มีประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนบางลี่วิทยาสุพรรณบุรี พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนบางลี่วิทยาสุพรรณบุรี มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยรายด้านประกอบด้วย ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหายาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2559 โดยให้ (1) ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา นำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติ จัดทำแผนปฏิบัติการครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย และการมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งใน และนอกสถานศึกษา (2) ให้ความสำคัญและมีจิตสำนึกร่วมกันที่จะปกป้องคุ้มครอง ดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้ความร่วมมือและร่วมแรงร่วมใจจัดกิจกรรมทั้งในหลักสูตรและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (3) ส่งเสริม สนับสนุนจัดกิจกรรมป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติดในสถานศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน เช่น กิจกรรม TO BE NUMBER ONE กิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ต่างๆ ค่ายคุณธรรม กิจกรรมลูกเสือและเนตรนารีป้องกันยาเสพติด กิจกรรมกีฬาป้องกันยาเสพติด ส่งเสริมการรวมกลุ่มของนักเรียนทั้งในส่วนของชมรมและสภานักเรียน (4) จัดการเรียนการสอนให้ความรู้ เสริมสร้างจิตสำนึก ทักษะชีวิต ภูมิคุ้มกันต่อต้านยาเสพติด จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคนให้ทั่วถึง โดยสร้างเครือข่ายแกนนำทุกระดับในสถานศึกษา (5) จัดระบบการดำเนินงาน 5 มาตรการ ตามโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติด คือ มาตรการป้องกัน มาตรการค้นหา มาตรการรักษา มาตรการเฝ้าระวัง มาตรการบริหารจัดการ ภายใต้กลยุทธ์ 4 ต้อง 2 ไม่ ที่กำหนดให้สถานศึกษาต้องมียุทธศาสตร์ ต้องมีแผนงาน ต้องมีระบบข้อมูล ต้องมีเครือข่าย ไม่ปกปิดข้อมูล และไม่ได้ออก และ (6) อำนวยความสะดวก ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและจัดมาตรการเสริมแรงให้แก่ผู้รับผิดชอบด้านยาเสพติดดีเด่น ด้วยการยกย่องชมเชย มอบโล่ เกียรติบัตร เลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ มาตรการลงโทษบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้ออกจากราชการและเพิกถอนใบประกอบวิชาชีพครู จึงทำให้ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบางลี่วิทยาสุพรรณบุรี มีความพึงพอใจต่อการดำเนินการตามนโยบายและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนที่หลากหลาย เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งจะนำไปสู่การลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

ผลการศึกษาสอดคล้องกับการวิจัยของ วิหา สมิงไพร (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งพบว่า ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน

ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดในสถานศึกษาในระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของ สุรเดช รอดจินดา (2546) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพเสพติดในสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา 2 ซึ่งพบว่า ครู นักเรียน และผู้ปกครองซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการบริหารกิจการนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพเสพติดในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ อรอนงค์ ววงค์ และคณะ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สถานการณ์และมาตรการการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด แก่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดแพร่ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเกี่ยวกับป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดแพร่ อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดของโรงเรียนบางลีวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีเพศและอายุที่ต่างกัน พบว่า

2.1 ผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนบางลีวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองเพศชายและผู้ปกครองเพศหญิงได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดร่วมกับ โรงเรียน รวมทั้งผู้ปกครองได้รับข้อมูลข่าวสารการติดตามเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดจากโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยมาตรการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดของโรงเรียนที่มีความครอบคลุมในการดูแลนักเรียน ปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ทำให้ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและจำนวนของนักเรียน ที่ติดยาเสพติดลดลง เป็นที่น่าพอใจของชุมชนและผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและแก้ไข ปัญหาสุขภาพเสพติด (2542, หน้า 17) ได้เสนอว่า การดำเนินการป้องกันและการแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดในสถานศึกษาไม่สามารถดำเนินการได้ตามลำพัง สถานศึกษาจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากชุมชนและหน่วยงานในพื้นที่ โดยสถานศึกษาเป็นศูนย์กลางในการระดมทรัพยากรจากทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยพัฒนาความร่วมมือภาคีในภาคส่วนต่างๆ ให้เป็นเครือข่ายการทำงาน ซึ่งจะทำให้มีพลังและมีความต่อเนื่อง

2.2 ผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนบางลีวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นต่อการดำเนินการป้องกันการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนได้มีการกำหนดนโยบายวางแผนการทำงานและมาตรการในการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง มีการรายงานผลการติดตามการแก้ไขกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงให้ผู้ปกครองทราบทุกภาคเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ บัณฑิตดา จินดาทอง (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร ครู ที่อายุต่างกัน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ทราบระดับกลยุทธ์

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา และทราบแนวทางในการดำเนินการตามกลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำใช้ประโยชน์

1. โรงเรียนควรมีการจัดทำแผนพัฒนาด้านการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดและจัดอบรมครูและบุคลากรที่ดำเนินงานป้องกันยาเสพติด
2. โรงเรียนควรมีการบูรณาการการเรียนการสอนที่หลากหลายและควรเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
3. โรงเรียนควรมีการสอดส่อง ดูแล และตรวจสอบสารเสพติดกับกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงและส่งนักเรียนที่ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพ
4. โรงเรียนควรมีการพัฒนาเครือข่ายผู้ปกครอง และให้ผู้ปกครองมีส่วนสนับสนุนทรัพยากรที่ใช้ในการป้องกันยาเสพติด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเสพยาเสพติดและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียน
2. ศึกษาความความร่วมมือของชุมชนกับโรงเรียนที่มีผลต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน
3. ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด*. กรุงเทพฯ, หน้า 3,21-22.
- บัณฑิตดา จินดาทอง. (2555). *กลยุทธ์ในการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์
ปริญญาคุยฎิบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, หน้า 116-119.
- วิชา สมิงไพร. (2558). *การศึกษาคำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี*. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า,
2(1), 53-55.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2538). *การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: พระชมช่าง.
- สุภาพร ณะชานันท์. (2548). *อิทธิพลของมาตรการป้องกันสิ่งเสพติดในโรงเรียน และครอบครัว
กับความผูกพันทางสังคม ที่มีต่อการป้องกันสิ่งเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. คุยฎินิพนธ์วิทยาศาสตร์คุยฎิบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรเดช รอดจินดา. (2546). *การบริหารกิจการนักเรียนเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดใน
สถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยาเขต 2*. วารสารสำนักงาน
ประสานงานองค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด, 3, 50-70.
- อรอนงค์ วุวงศ์, นวิวรรณ สุวรรณภา และอุดร อุดตรเมธี. (2551). *ศึกษาสถานการณ์และมาตรการการ
ป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดแพร่*.
รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- Krejcie, R.V., & Morgan , D.W. (1970). Determining sampling size for research
activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3), 607-610.